

St. förv den 28 Maj 1874.

Mon très-cher frère!

Här slutar min franska som du ser, och fastän jag försökt hela förmiddagen har jag ej fått i hop något skapligt. Detta borde ju egentligen vara ett franskt svar på ditt långa treffliga brev, men ser du jag är ej så slängd i franskan som du. Förlåt mig därför! Min födelsedag var utmärkt trefflig. Tänk dig min förvåning då jag ser på mitt bord en vacker guld klocka, och jag kunde på länge ej öfvertyga mig om att den var min. En vacker silverbrosch af gossarna

3. d. Till Schneider har jag en gång skickat 60 fränken
med ett bref (franska kantzänka!) men icke till de båda.

Serlachius, två klädningar
af Mamma m. m. ökade
min förväning. Just när
jag hade beundrat bordet
kom ditt bref. Jag kunde ej
begripa att det var ät
mig, och ännu mera häpen
blef jag när jag såg att det
var på franska. Otaliga
gångar lästes det om, och
äter om. På aftonen blef
jag icke så litet förbluffad
då Mamma plöteligt kom
och bad mig på "theater".
Mina klasskamrater från
konventet hade inöfvat
en theaterpjäs som de se-
dan spelade här för mig.
Vädret har med ens slagit
om till varmt, och alla
dagar är det nu mer än
10 grader, ja till och med
blef det i går 20. Den 26te
var det på förmiddagen
Maj-parad och på efter-
middagen Maj-fest. Der

långt tror jag
Älskade Ellen
och till dess bort dina egen

var ganska soligt. Alla möj-
liga täflingslekar, såsom att
springa i kapp, hoppa öfver rep
och gå på lina med balanser-
käpp, upptog mesta tiden. Till
sist var prisutdelning och det
var kanske det allra roligaste
att se och höra på. Kl. 7 lä-
gade alla hem igen. Wille
Liliacus har nu blifvit
student vi sågo honom just
på Maj-festen med sin nya
svarta mössa. Lulle och Loo-
nard har me lyckligen slut-
at sina tentamina och vän-
ta blott på den publica exa-
men. Nu har jag försum-
mat från skolan redan 5
veckor och det är mycket
tråkigt. Nog är jag annars
så frisk att jag kunde läsa
med de andra men jag
hinner omöjligt ta' igen
allt hvad de halva läst un-
der tiden. Vi halva mycket
funderats på att i sommar

igen bedja Alma Forsberg,
till Kålar. Jag vet ej hur
det är men det är som om
en känsla inom mig är för
och en annan emot. Hon
har i alla fall den stora
meriten att hon är enkel och
anspråkslös men det synes mig
som hon ej skulle vara riktigt
tillgifven. Kan du att jag mig
tagit mig! Vi lära i alla
fall bedja henne jag får
lof att vänta mig vid her-
nes små egenheter. Hon
ber mig tacka dig för hel-
ningarna i ditt brev. Hon
hade aldrig hoppats på en
sådan ära att få brev från
dig. Bädda småflickorna
är nu ute på gården, och
lekar de med sina dockor.
Lå många gånger ha vi
tänkt på att någon gång
få göra en resa till utlan-
det vi alle samman. Nu
när jag har varit sjuk

